

Tavčarjeva 9, 1000 Ljubljana

St 1/2011

SKLEP
o razrešitvi upravitelja in imenovanju novega upravitelja

Okrožno sodišče v Ljubljani je v zadevi:

postopek prisilne poravnave

nad dolžnikom:

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE SLOVENIJA CESTE Tehnika Obnova, d.d., LJUBLJANA
SLOVENSKA CESTA 056, 1000 LJUBLJANA

dne 8.6.2011

s k l e n i l o

1. Majda Šantl se razreši funkcije upravitelja v postopku.
2. Za novega upravitelja se imenuje Leon Benigar Tošič
3. Ugotovi se, da novi upravitelj opravlja naloge in pristojnosti upravitelja v postopku prek pravnoorganizacijske oblike, ki je v poslovni register vpisana s temi podatki:
ODVETNIŠKA PISARNA BENIGAR TOŠIČ d.o.o.
matična številka: 3637751000

Obrazložitev

Upniki Besedič Damir, Jože Tocko, Drago Obšteter, Janez Pogačar in Tomo Kranjec v zahtevi za razrešitev upraviteljice prisilne poravnave med drugim navajajo, da ne ravna z ustrezno profesionalno skrbnostjo, saj je vložila pomanjkljiv ugovor zoper vodenje prisilne poravnave in v seznam preizkušenih terjatev vključila terjatve, ki jih je bilo potrebno zavreči. Upraviteljica dopušča in odobrava dejanja, ki so v nasprotju z zakonskimi določili. Vedeti bi morala, da insolvenčni dolžnik ne sme dajati poroštev, a je odobrila in sopodpisala aneks za podaljšanje poroštv. Dovolila je prodajo osnovnih sredstev, čeprav prodaja ni bila predvidena kot eden izmed ukrepov finančnega prestrukturiranja, ne da bi zahtevala mnenje upniškega odbora in soglasje sodišča, saj bi morala tako prodajo preprečiti. S tem ne varuje in uresničuje interesov upnikov, ampak skrbi za dolžnikove interese, s čimer krši obveznosti upravitelja po čl. 118/1 ZFPPIPP.

Sodišče je zahtevo v skladu s čl. 119/2 ZFPPIPP vročilo upraviteljici in jo pozvalo, da se o njej izreče.

Upraviteljica je v izjavi glede zahteve za razrešitev med drugim navajala, da je podpisala namero za podaljšanje poročstva za družbo ISC MUNCHEN, s čimer se ni ustvarjala nova zadolženost, ampak bi se v primeru, če bi bilo staro poročstvo vnovčeno. Družba ISC MUNCHEN je bila ves čas v lasti SCT d.d. Za poročstvo pozitivno mnenje ni dovolj, saj mora dolžnik pridobiti še mnenje upravnega odbora in soglasje sodišča, česar pa ona ni kontrolirala. Glede prodaje sredstev je podala ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, saj je dolžnik pridobil le omejeno soglasje prisilne upraviteljice za minimalno in točno določeno premoženje, moral pa bi dobiti še soglasje upniškega odbora in sodišča. Gre za GSM aparate in računalnike delavcev, ki v SCT niso več zaposleni in zato računalniki niso več potrebni. Za nameravano prodajo je izvedela iz medijev.

Zahteva je utemeljena.

V skladu s čl. 118/1 ZFPPIPP se upravitelj razreši, če krši obveznosti upravitelja v postopku, v katerem je bil imenovan. Obveznosti upravitelja so določene v 98. čl. ZFPPIPP.

Med drugim mora upravitelj ravnati z ustrežno profesionalno skrbnostjo (čl. 98/2 tč. 2 ZFPPIPP). Upraviteljica je res vložila pomanjkljiv ugovor zoper vodenje prisilne poravnave in v seznam preizkušenih terjatev vključila tri terjatve, ki jih je sodišče zavrglo. Na podlagi čl. 121/1 ZFPPIPP se za postopek insolventnosti glede vprašanj, ki z ZFPPIPP niso urejena drugače, smiselno uporabljajo pravila zakona, ki ureja pravdni postopek, torej Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP). ZPP v čl. 108/1 ureja postopek dopolnitve vlog, zato samo dejstvo, da je morala upraviteljica ugovor dopolniti, ne pomeni ravnanja, katerega posledica bi morala biti razrešitev. Upraviteljica je ugovor po sklepu sodišča z dne 19.4.2011 ustrezno dopolnila in po opozorilu sodišča iz seznama izključila terjatve, katerih prijave je sodišče zavrglo. Ker je upraviteljica sledila sklepu sodišča o dopolnitvi ugovora in ker gre za izredno veliko število prijavljenih terjatev, pri navedenem ravnanju upraviteljice po oceni sodišča ne gre za takšno ravnanje, ki bi ga lahko označili, da ni ustrežno profesionalno skrbno in bi posledično privedlo do razrešitve upraviteljice.

Upravitelj mora svoje naloge opravljati v skladu z zakonom (čl. 98/1 tč. 1 ZFPPIPP). Na podlagi čl. 151/2 tč. 3 ZFPPIPP po uvedbi postopka prisilne poravnave dolžnik ne sme dajati poroštev. Upraviteljica je navajala, da je podpisala namero za podaljšanje poročstva za družbo ISC MUNCHEN, vendar podatki spisa tega ne potrjujejo. Iz Zapisnika 4. seje upniškega odbora z dne 22.4.2011 je razvidno, da je upraviteljica med drugim izjavila, da bo podala pozitivno mnenje k podalšanju poročstva in da je 24.3.2011 sopedpisala aneks, kar je razvidno tudi iz aneksa z dne 24.3.2001, ki ga je v spis vložil dolžnik kot prilogo izjavi o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave upnikov Kranjec Tomo in drugi z dne 25.5.2011. Po navedbah upraviteljice do podaljšanja kredita ni prišlo, ker banka ni želela podaljšati kredita. Iz navedene izjave dolžnika z dne 25.5.2011 izhaja, da aneks ni bil uveljavljen, ker je dolžnik od njegove realizacije odstopil in ga upniku ni posredoval. Navedeno ne glede na lastništvo družbe ISC MUNCHEN ne spremeni dejstva, da je upraviteljica aneks podpisala in to kljub izrecni prepovedi po čl. 151/2 tč. 3 ZFPPIPP. Njene navedbe v izjavi, da za poročstvo pozitivno mnenje ni dovolj, saj mora dolžnik pridobiti še mnenje upravnega odbora in soglasje sodišča, česar pa ona ni kontrolirala, dodatno kažejo, da upraviteljica ne upošteva prepovedi iz čl. 151/2 tč. 3 ZFPPIPP. Zakon določa soglasje sodišča za prodajo premoženja in najema posojila ali kreditov (čl. 151/3 tč. 1 in 2 ZFPPIPP), dajanje poroštev pa je prepovedano. Upraviteljica kljub navedeni prepovedi v izjavi navaja, da mnenje ali dovolilo upraviteljice za dajanje poročstva ni dovolj, ampak mora dolžnik pridobiti še mnenje upniškega odbora in soglasje sodišča. Zakonske prepovedi dajanja poroštev ni moč zaobiti z mnenjem upniškega odbora in soglasjem sodišča.

Po začetku postopka prisilne poravnave lahko dolžnik, če dobi soglasje sodišča, proda premoženje, ki ga ne potrebuje pri svojem poslovanju, če je prodaja tega premoženja v načrtu finančnega prestrukturiranja določena kot ukrep finančnega prestrukturiranja (čl. 151/3 tč. 1). Dolžnik je v Načrtu finančnega prestrukturiranja med drugimi ukrepi finančnega prestrukturiranja navedel tudi prodajo poslovno nepotrebne premoženja, in sicer pod tč. 5.1.2. odvečno opremo, predvsem mehanizacijo in transportna sredstva. Iz elektronskega sporočila z dne 14.4.2011 s prilogo izhaja, da je v prilogi seznam računalniške opreme s cenami, ki je s strani uprave družbe in upraviteljice odobrena za prodajo. Iz Zapisnika 5. seje upniškega odbora z dne 18.5.2011 je razvidno, da je g. Droljc povedal, da je bila prodana računalniška oprema v vrednosti 4.607 EUR, za kar nima soglasja upniškega odbora in sodišča.

Upraviteljica v svoji izjavi navaja, da je dolžnik pridobil njeno soglasje samo za minimalno in točno določeno premoženje, ki dolžniku ni več potrebno, kar pa ne spremeni dejstva, da je upraviteljica dolžniku soglasje dala. Po določbi čl. 151/5 ZFPPIPP sodišče odloči o soglasju k prodaji na podlagi mnenja upravitelja in upniškega odbora. Navedeno jasno pomeni, da soglasje k prodaji daje sodišče in ne upravitelj. V skladu z navedeno določbo sodišče pridobi mnenje od upravitelja, v tem primeru pa je soglasje dala kar upraviteljica in to neposredno dolžniku. Upraviteljica je torej s tem, ko je dala soglasje dolžniku, kršila navedeni člen. Poleg same kršitve izrecne zakonske določbe izjava upraviteljice, da je šlo za računalnike delavcev, ki niso več zaposleni v SCT, zato računalniki niso več potrebni, kaže na njen način razmišljanja, ko se v prisilni poravnavi kršijo izrecne zakonske določbe, nato pa se ravnanje opravičuje z razlogom, ki že po naravi stvari ne more biti utemeljen. Če namreč ne bi šlo za premoženje, ki ga dolžnik pri svojem poslovanju ne potrebuje, prodaja sploh ni dovoljena, zato razlog „nepotrebosti“ ne more sanirati očitnega ravnanja. ZFPPIPP je glede omejitve dolžnikovih poslov jasn in v 151. čl. ne določa nobenih izjem v smislu, da dolžnik lahko proda premoženje, ki ga ne potrebuje pri svojem poslovanju, mimo zakonskih določil. Tudi smisel ZFPPIPP po oceni sodišča ni tak, saj bi se potem izničile vse njegove konkretne določbe glede dolžnega ravnanja dolžnika, omejitev dolžnikovih poslov v insolvenčnem postopku in vloge upravitelja v postopku prodaje. Res je sicer, da pri prodaji premoženja, za katerega prodajo je upraviteljica dala soglasje v nasprotju s čl. 151/5 ZFPPIPP, ni šlo za velik znesek, upoštevajoč velikost in vrednost družbe, ki je v prisilni poravnavi, vendar ZFPPIPP v 151. čl. ne določa nobenih izjem glede na vrednost prodanega premoženja. Če bi sodišče dopuščalo tako ravnanje, da torej soglasje daje upravitelj neposredno dolžniku, čeprav je količina prodanega premoženja po navedbah upraviteljice minimalna, bi šlo za arbitrarno odločanje, saj ZFPPIPP ne določa nobenih kriterijev za določitev mejnega zneska prodanega premoženja, pod katerim je prodaja v nasprotju s 151. čl. ZFPPIPP dovoljena oziroma ne privede do posledic. Res je upraviteljica zaradi te prodaje vložila ugovor zoper vodenje postopka prisilne poravnave, kar pa ne spremeni dejstva, da je prodajo pred tem neposredno dolžniku odobrila in to najkasneje 14.4.2011, ugovor pa je vložila 14.5.2011 po televizijski oddaji, v kateri naj bi po njenih navedbah izvedela za nameravano prodajo. Zato so nerazumljive njene navedbe, da je za nameravano prodajo izvedela iz medijev. V tem primeru je bila ugotovljena kršitev upraviteljice glede prepovedi dajanja poročstva in glede prodaje, poleg samih kršitev pa tudi izjava upraviteljice potrjuje, da se ji navedeno ravnanje, ko je v nasprotju z zakonskimi določili podpisala aneks in dala neposredno dolžniku soglasje za prodajo, čeprav soglasje daje sodišče na podlagi mnenja upravitelja in upniškega odbora, sploh ne zdi sporno.

Iz navedenega je razvidno, da upraviteljica ne opravlja svojih dolžnosti, ki ji jih nalaga 98. čl. ZFPPIPP, saj ne ravna v skladu z določili ZFPPIPP. Zaradi opisanega sodelovanja z dolžnikom sodišče ocenjuje, da upraviteljica ne ravna tako, da varuje in uresničuje interese upnikov, ki morajo biti vodilo pri opravljanju nalog in pristojnosti upravitelja (čl. 98/2 tč. 3 ZFPPIPP), zato je upraviteljico v skladu s čl. 118/1 tč. 1 ZFPPIPP razrešilo.

V zvezi z navedbami upraviteljice glede denarja in reševanja nakopičenih problemov SCT pa sodišče pripominja, da so brezpredmetni, saj očitkov upraviteljici v smeri, da bi morala priskrbeti denar in rešiti probleme SCT, seveda ni bilo.

Ker glede na razloženo obstajajo razlogi za razrešitev upravitelja, ki se uveljavljajo z zahtevo, je sodišče razrešilo upravitelja. Sodišče je s tem sklepom tudi imenovalo novega upravitelja v skladu s prvim odstavkom 115. člena in s 116. členom ZFPPIPP.

Pravni pouk:

1. Proti temu sklepu je dovoljeno vložiti pritožbo v 15 dneh. Rok za vložitev pritožbe teče za osebe, ki se jim ta sklep vroči, od dneva vročitve, za druge osebe pa od dneva objave tega sklepa.
2. Pritožbo je treba vložiti pri sodišču, ki je izdalo ta sklep. Vložiti jo je treba v enem izvodu.
3. Pritožba mora obsegati:
 - opravilno številko in datum tega sklepa,
 - izjavo pritožnika, ali sklep izpodbija v celoti ali samo v določenem delu,
 - pritožbene razloge in
 - podpis pritožnika.
4. Če pritožbo vlaga odvetnik, mora biti vložena v skladu s čl. 123a ZFPPIPP.
5. V postopku s pritožbo se ne uporabljajo pravila 108. člena ZPP o dopolnitvi nepopolne vloge.
6. Ob vložitvi pritožbe je treba plačati sodno takso. Če sodna taksa ob vložitvi pritožbe ni plačana in je pritožnik tudi ne plača v roku, ki mu ga z nalogom za plačilo takse določi sodišče, ter ni pogojev za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena.

Ta pisni odpravek se ujema z elektronskim izvirkom sklepa.

Okrožna sodnica

Mateja Dobovšek